

Mil-loggen – en lösning på ett besvärligt skatteproblem?

Av direktören Sven Crabo

Mycken huvudbry åsamkas erfarenhetsmässigt den som i sin deklaration vill yrka avdrag för resor i tjänsten med egen bil. Hur skall avdraget beräknas och hur skall yrkandet om avdrag bestyrkas för att vinna gehör hos taxeringsnämnden? Svaret på den första av dessa frågor är kanske inte särskilt svårt att lämna på papperet. En utredning måste tydligen företas, som visar, dels hur stor kostnaden för bilen varit under året, och dels hur stor del av totalkostnaden, som — efter förhållandet mellan i tjänsten körda och totalt körda mil — kan hänföras till körning i tjänsten. Saknas uppgift om de faktiska bilkostnaderna kan det kanske till nöds räcka med att uppge antalet i tjänsten körda mil och uppskatta kostnaden härför per mil efter någon schablonmässig metod, eventuellt i anknytning till de grunder efter vilka ersättning utgår till statstjänstemän för egen bil i tjänsten. Ett minimikrav är tydligen att uppgift måste lämnas om antalet i tjänsten körda mil. Ofta torde det förhålla sig så att utsikterna till framgång hos taxeringsnämnden, när avdragsyrkandet skall prövas, sammanhänger med hur trovärdig uppgiften om antalet körda tjänstemil förefaller att vara. Har ersättningen utgått från arbetsgivaren efter antalet i tjänsten körda mil och är förhållandena sådana, att arbetsgivaren kan antagas utöva erforderlig kontroll över den anställdes uppgifter härom, torde väl i regel inga speci-

ella svårigheter föreligga att på denna punkt vinna tilltro. Annorlunda förhåller det sig emellertid, om ersättningen utgår med visst runt belopp och det åligger den skattskyldige att visa i vilken omfattning privatbilen använts för tjänsteresor. Det säger sig självt att en rent schablonmässigt gjord fördelning av antalet mil å privat- och tjänstekörning är av väsentligt mindre bevisvärde än om man kan förete en fullständigt förd körjournal med noggranna uppgifter om färdsträckor m.m. Erfarenheten torde emellertid ha visat att relativt få lyckas genomföra ett vid årets början eventuellt fattat beslut att föra körjournal i erforderlig utsträckning. Speciellt torde detta gälla ifråga om smärre resor inom verksamhetsorten eller dess närmaste omgivning.

I dagarna har fack- och dagspress presenterats en nyhet — ”Halda Mil-logg” — som av tillverkarna ansetts utgöra en god lösning på de ovan berörda redovisningsproblemen. Mil-loggen är en vägmätare, som inmonteras i bilen och som avses att användas på så sätt att den med hjälp av en nyckel sätts igång då tjänsteresa påbörjas och sätts ur bruk med samma nyckel, då tjänsteresan avslutas. Antalet på detta sätt registrerade tjänstemil ackumuleras i ett räkneverk och man kan sålunda avläsa den totala sträckan tjänstekörning under året eller annan viss period. Varje köpare erhåller ett antal ”kontrollbevis”, avsedda att bifogas den allmänna själv-

deklarationen och utvisande erforderliga uppgifter om avläsningar för att erhålla körsträckan i tjänsten och privat under året.

Det har från tillverkareföretagets sida gjorts gällande att Mil-loggen är ett gott hjälpmedel, då det gäller att registrera antalet körda tjänstemil, oavsett för vilket ändamål detta erfordras, och att Mil-loggen utgör ett gott bevismedel, då det gäller att styrka riktigheten av de lämnade uppgifterna, speciellt i taxeringshänseende. Säkerligen är det riktigt att Mil-loggen är ett gott hjälpmedel, då det gäller att registrera antalet körda tjänstemil. Även om det med hjälp av den ordinarie vägmätaren, särskilt om denna är försedd med trippmätare, och en körjournal bör vara möjligt att åstadkomma en lika god registrering förefaller det dock, som om det för den med normal noggrannhet utrustade bilisten i praktiken borde vara åtskilligt lättare att genomföra en registrering med hjälp av Mil-loggen. Den enkla handrörelse med vilken mätaren sätts igång och slås av bör rimligtvis icke kun-

na utgöra något oöverstigligt hinder för att verkligen genomföra en fullständig registrering under hela året. Det återstår sedan att avgöra i vilken mån Mil-loggen kan antagas tjäna som bevismedel gentemot speciellt taxeringsmyndigheterna. Det vore naturligtvis en överdrift att påstå att enbart ett åberopande av att en Mil-logg använts på avsett sätt, utgör något bevismedel i en eventuell taxeringsprocess. Den som vill fuska kan säkerligen göra det även om han förfogar över en Mil-logg. För den som samvetsgrant skött sin Mil-logg bör emellertid de uppgifter, som han därigenom kan lämna om körning i tjänsten, vara ett gott stöd i en eventuell taxeringsprocess. Om inte annat bör han då med större pondus kunna föra sin talan än om han vet med sig att uppgifterna mer eller mindre bygger på uppskattning. Naturligtvis blir hans ställning bättre om han kompletterar Mil-loggens siffermaterial med en noggrann körjournal eller åtminstone anteckningar, som för de längre resorna anger färdväg och ändamål med resan.